

ТЪРСЕНЕТО НА СКРАТАТА ИСТАНА

Карън Мари Монинг

ПРЕВОД ОТ АНГЛИЙСКИ ИРИНА ЦЕНКОВА

У

ЕГМОНТ

Книгата се издава под това лого, запазена марка
на „Егмонт България“ ЕАД

Всички права запазени. Нито книгата като цяло, нито части от нея
могат да бъдат възпроизвеждани под каквато и да е форма.

Оригинално заглавие *Dreamfever*

Copyright © 2009 by Karen Marie Moning, LLC

This translation published by arrangement with Delacorte Press, an imprint
of Random House, a division of Random House LLC

All rights reserved

Превод Ирина Ценкова

Редактор Сабина Василева

Коректор Сабина Василева

Издава „Егмонт България“ ЕАД

1142 София, ул. „Фритьоф Нансен“ 9

www.egmontbulgaria.com

Отпечатано в „Инвестпрес“ АД, София, 2014

ISBN 978-954-27-1293-0

Той се вижда в мен.

– Как ме гледаш само! Мамка му! Разбирам защо го правят.

– Кой прави какво?

– Фае. Превръщат жените в При-я.

Не харесвам тези думи. Те ме ужасяват. Аз съм похот. Той е моят свят. Казвам му го.

Той се смее, а очите му проблясват като нощно небе, надупчено от милиони звезди.

– Какво съм аз, Мак? – той спуска гладкото си силно тяло върху моето, сплита пръсти с моите и протяга ръцете ми над главата ми.

– Ти си моят свят.

– И какво искаш от мен? Кажете името ми!

– Искам те вътре в мен, Джерико. Сега!

Сексът ни е див, сякаш се наказваме един друг. Усещам как нещо се променя. В мен. В него. В тази стая. Не ми харесва. Опитвам се да го спра с тялото си, да го изблъскам назад. Не гледам тази стая, в която съществуваме. Не оставям умът ми да се скита отвъд стените. Аз съм тук, през повечето време той също и това е достатъчно.

По-късно, когато се нося като балон в щастливото, волно място, което е сумрачното небе преди сънищата, го чувам да си поема дълбоко дъх, сякаш се кани да говори.

Изпуска го.

Ругае.

Поема отново дъх, но пак не казва нищо.

Грухти и удря възглавницата си. Раздвоен е този странен мъж, сякаш едновременно иска и не иска да говори.

Накрая казва стегнато:

– Какво носеше на абитуриентския си бал, Мак?

– Розова рокля – мърморя. – Тифани си купи същата. Напълно съсипа бала ми. Но моите обувки бяха „Бетси Джон-